

Ölmeden Ölüünüz

ZÜMER SURESİNİN 18. AYET-İ KERİMESİ

ZUMER-18: Ellezîne yestemiûnel kavle fe yettebiûne ahseneh(ahsenehu), ulâikellezîne hedâhumullâhu ve ulâike hum ulûl elbâb (elbâbi).

Onlar (sahâbe), sözleri işitirler ve onların (sözlerin) ahsen olanına (Peygamber Efendimiz (S.A.V) tarafından söylenilenine) tâbî olurlar. İşte onlar, hidayete erenlerdir (ruhlarını ölmeden evvel Allah'a ulaştıranlardır).Ve onlar, ulûl'elbabtır (daimî zikrin sahipleridir).

MÜMİN İÇİN ÖLMEK UYANMAKTIR

İman edenler için ölüm son değil başlangıçtır. Gerçek yaşama uyanmaktır. Var oluşumuzun manasını kavramak dünyanın bizi sadece misafir ettiği bizim için uzun, dünya ve kainat için çok ama çok kısa misafir olduğumuz gerçeğini kavramak bizi gerçek mümin yapmaz mı? Bize emanet edilen aklımız, nefsimiz hatta tüm vücut ve organlarımızın emanetçisi değil miyiz? Şer'e, insanlığa kötülüğe değil de İslam'a ve insanlığa hayırlara vesile olması sağlamakla mükellef değil miyiz?

Müminler, yani iman edenler, dünya nimetlerinin insan için yalnızca bir yaşam aracı olduğunu, yaşama gerekçesi olmadığını, bunun kul hakkı yemeden, helal kazanç ve paylaşım ile ancak kıymet bulunduğunu bilir ve yaşar. Yine müminler, yani inananlar, Ahretin gerçek yaşam alanı ve ebediyet olduğuna inanır ve yaşamının her anını hiç ölmeyecekmiş gibi iman ve vicdanla insanlığa hayırlara vesile olacak emek ve çaba ile idame eder. Bir nefes sonra ölecekmiş gibi Ahreti yaşayarak, hissederek yani ölmeden ölererek yaşar ve yaşatır.

Ölmeden ölmek; nefesine mahkum olmak yerine onun gardiyanı olmak, nefsinin esiri değil, efendisi olmak demektir.

ÖLMEDEN ÖLÜNÜZ

Bu dünyada yaşarken “Ahretin hesabını yapınız” diyen ayet-i kerime, ölmeden ölünüz emri ile” iki cihanı saadette geçiriniz” emrini de içermez mi? Yaşamımızı inançlarımızla yani imanla idame ettirerek, nefsimizi sadece hakkımız olana göre düzenleyerek veya hırs ve ihtiraslarımızı kontrol altında tutarak sahip olacağımız mal, mevki, şöhret ve kazanımların emekle hak ve helalle gelmesini sağlamak; bu dünyanın her yerini ve anını bize huzur limanı yapmaz mı? Kuşkusuz bizler; bu dünyanın misafir yolcuları, Ahreti, giden gemiyi bekleyen yolcular misali kavga, kötülük, ihanetle, zevk-i sefa aranmak yerine, limanın huzurlu ve mutlu imanlı yolcuları olmayı yeğleriz.

İnsan dünyaya yaşayıp ölmek için gelmez mi? İnsan ve hayvan tüm mahlukat anne karnında yaşamak için değil, doğmak için gelir. Dünyaya ise ölmek için kendisine biçilen zaman dilimini tamamlayıp, vaktini doldurup ölmek için gelir. O zaman ey ben-i adem yani bizler insan denilen mahluk nedir bu kibrimiz? Nedir bu bize hükmeden anne karnındaki doğmamış bebeği, sokaktaki, çocukları, kadınları, erkekleri, tüm insanları yani insanlığı yok eden savaşlar, entrikalar? Nedir bu İnsanların inanç, özgürlük, evrensel hak ve hukukunu yerle bir eden kirli savaşlar, psikolojik stratejiler veya bireylerin hak, hukuk, vicdan, merhamet tanımadan yürüttüğü makam, mevki, şan, şöhret, mal hırsı veya zevk-i sefa, ihtiras ve kavgası? Unuttunuz mu, unuttuk mu limanda bekliyor bizi sonsuzluğa götürecek ve bizim de kaçınılmaz yolcusu olduğumuz ölüm isimli gemiyi? Ölmeden ölünüz.

Benim, “Varsın Olmasın Razıyım” şiirimi okuyup bana Zümer Suresi 18. Ayetindeki “ölmeden ölünüz“ Ayetini kendisine rehber edinen ve bana da hatırlatan sevgili arkadaşıma, Ayet; ölmeden ölünüz veya başka bir bakışla, “aslında bize iki cihanı, dünya ve ahreti, birlikte yaşayın ki dünya yaşanır hale gelsin” yolunu göstermiyor mu?

VAR SIN OLMASIN RAZIYIM

Yürüyorum çölde kızgın kumda, umudum su ile hayat veren bir vaha,
Yürümek istiyorum durmaksızın yaşama, hayata, sevgiye, aşka ve doğaya,
Aradığım yere vardığımda, su ve hayat, kalbimde sevgi ile yer etmeyecekse,
Varsın ayaklarım taşımasın bedenimi, çölde susuz, kızgın güneşte kalmaya razıyım.

Okyanusta gemim battığımda yüzdüğüm kara bana huzur vermeyecekse,
Saatlerce kulaç atıp karaya, yaşama doğru yüzmemin ne anlamı var,

Yaşamımda eğer merhamet, vicdan, insani değer ve iman kalmamışsa,
Varsın taşımasın kollarım beni, okyanusun derinliklerinde balıklara yem olmaya razıyım.

Duymak istediklerim insanlığın barış, huzur, güven veren sesi, kuşların nağmeleri
Rüzgarın sevgi dolu fısıltısını, yağmurun yere düşen bereket, rahmet dolu sesini,,
Duyduğum insanlığa zulmeden, kalp kıran, insan ve nefret ettiğim silah sesleri ise,
Varsın kulaklarım sağır kalsın, barış, sevgi dolu, sessiz dünyamda yaşamaya razıyım.

Gösterecekse dünyanın güzelliklerini içinde sevgi , insan ve doğa nimetlerini,
Göreceksam insanlığın özgür yaşam hak ve değerlerini , yaşasın gözlerim bende,
Gözlerim sevgisizliği, hasreti , kini, nefreti gösterecekse, güneş kapkaranlık ışık saçacaksa,
Varsın olmasın gözlerim, duygusuz dünyayı seyretmektense , kör, ama olmaya razıyım.

Taşımasın ayaklarım beni, eğer götürecekse egoistleşmiş, sevgisiz yaşama dünyada,
Gideceksem insani değerlerin olduğu noktaya, varsın bedenim yerlerde sürünerek gitsin,
Hayatımda merhamet, vicdan, sevgi ve barışı yaşatmak olmayacaksa, duygusuz yaşamaktansa,
Varsın bitsin ömrüm, yaradan uzun yaşamaya mahkum etmesin beni, kısa ömre razıyım.